

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' שכן בלשון יווני. כעין
זה שכת דף סג ע"ב וש"נ:
תוס' ד"ה לשי שאין בו.
ע"ן חולין דף קטו ע"ב
תוס' ד"ה כלאי הכרס:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

ג'ב' פרי עץ. שהעץ כפרי בטעם שזה: **מחשבת שנאמר ונטעם.**
 וכחצי כסופים לא יוכלו איזי וידע דנעץ מחבל מחשבי קרא: **מייבין**
צערלה. גלגל חמא מין ירק הוא מפני שהוא עץ שפל כמין רותם
 שאיזי נגלה מן הארץ: **לא תסחר כל צב.** ולמזכר האי עץ מחבל
 דאפילו פלפלין בכלל: **נקוט חרא.**

דאפילו פלפלין צכלל: ננקוט חרא.

גערען אחד: לא מינכרא לקיחם.
ממחר קוטע: דריי. פרי עץ שדומה
אלו לאילנו לדר של זאן: אטו וכו'.

אילני לית כדו פירות גדולים וקטנים:
לומר: לא תפריז אילן אחד אילן שוות:
ה"ק עד שבאים קטנים כו'. כלומר
האי גדולים וקטנים לאו של שנה
אחת קאמר אלא גדולים של אשמתק
וקטנים של שנה זו ושל האחרת דר
וגדול כלילי שמים וכלי שמים ושכנין
אשמתק וכו'.

אשמתק קיימין זו: דדר. והיא
היא דריי אלא כחשמושתא פליגי מר
דרש ליה אלא דיר ומר דרש ליה
אשמתק: לוי שאין כו' הימר
אזילת. ורמנא אמר לכס' הראוי

לכסם ככל דרכי הנאמו: לפי שאין
בה דין ממון. שאינו שזה פירושו
הוא: שאין הנאה הוא הליך לאו שלכס
הוא: קא מלקא דעסיא מאן דכעי
הימר אכילה. ואי הוה היה
בעי דין ממון דאע"פ שאין ממון
לכסי מאיר דלמחר בקדושין ואף (נכ)
ממנו מעשר שני ממון גבוה הוא ודמי
נכסי הדיוט לקדם כהאש כשר לנאח
בו: ומאן דכעי דין ממון לא כעי
הימר אכילה. ומכשר לחרוב של
טבל שאסור באכילה ומוחר בגנאה:
טבל למד לפי שאין בה דין ממון.
אבל הימר אכילה לא בעינן ומשום
דין ממון קרינא ביה לכס: הרי
ממנו מסיק לו פסח תכשילו. כדאמרין
(נכסד קה"ה): חתן לו ולא לאורו
מגלל דבת אורו הוא: אלם כסימר
אכילה דכ"ע בעינן. ואפילו יש
בה דין ממון לא מתפשטין בלא הימר
אכילה דמיון דלא חזיא לכל דרכי הנאה
היא לכס הוא: וכן בעינן. ומה
אש מותרת באכילה כגון מעשר שני
בירושלים ואלינא דרבי מאיר כשר
ומתירין דקמי שמי מעשר שני
בירושלים כשר אפילו כר' מאיר דלמחר
מעשר שני ממון גבוה הוא מחומקא:
דין ממון נמי בעינן. ומעשר שני לר'
מאיר פסול ומחייב דקמי כשר רבנן
הוה דמי ממון הדיוט הוא ומקדשין
לא חת האשה: תפסינן דר' אסי הוא
דלמחר לפי שאין בה דין ממון. וא"ר
איבא הימר אכילה דין ממון נמי בעינן
ושל מעשר לר' מאיר פסול: אין יוצא
בה דין וחובו בפסח. ידי חובת אכילה
מלה לילה הראשון ולקמן פריך מי
תביע מתכנס: טעורא מן פסח.
דחביע ערשומים והאי דגבוה היא
ואע"פ דלמחר הימר אכילה כיון דלית
בה דין שאר ממון לאו ידידה הוא:
ובה

שני לדברי ר' מאיר פמורה ב

לה רב פפא בשלמא עיסה כר
משלכם אלא מצה מי כתיבי
ימר בר שלמיא אתיא לחם

ללמוד שהשלישין חייבין
שהוא עץ שכל כחו
וקשרו דלא דבדי מליא מלמא
זילין אלא היינו טעמא משום

(ב') ת"ר יפרי עין הדר עין שמעם עזו ופריו ושוהה הוי אומר זה אחרוג ואימא פלפלין דתנא⁶ היה רבי מאיר אומר ממשמע שנאמר ונמעתם כל עין איני יודע שהוא עין מאכל מה ח"ל עין מאכל עין שמעם עזו ופריו שוה הוי אומר זה פלפלין ללמד שהפלפלין חייבין בערלה ואין א"י חסרה ליום שנאמר ללא תחסר כל בה החם משום אפרר הכי נקוב נקוב חדא לא יליכא לקחתה נקוב תרי או תלתא (אחד) אמר רחמנא ולא שנים ושלושה יצרות הלכך לא אפשר רבי אומר אל תקרי

הדר אלא הדר מה דיר זה יש בו גדולים
קטנים תמימים ובעלי מומין ה"נ יש בו
דולים וקטנים תמימים ובעלי מומין אמו
זאז פירות לית בהו גדולים וקטנים תמימין
בעלי מומין אלא הכי קאמר עד שבאין
קטנים עדיין גדולים קיימים ר' אבהו אמר אל
תקרי הדר אלא (הדר) דבר "שדר באילנו
נענה לשנה בן עזאי אומר אל תקרי הדר
אלא "אידור" שכן בלשון יווני קורין למים
"אידור" ואיזו היא שגדל על כל מים הוי
זומר זה אתרוג: של אשרה ושל עיר
תגדלת פסול: מ"ט כיון דלשרפה קאי
תותי מיכתת שיעוריה: "ושל) ערלה פסול:
מ"ט פליגי בה ר' חייא "בר אבין ור' אסי חד אמר
לפי שאין בה היתר אכילה וחד אמר לפי שאין
בה דין ממון קא סלקא דעתיה מאן דבעי היתר
לאכילה לא בעי דין ממון ומאן דבעי דין ממון
לא בעי היתר אכילה תנן של תרומה טמאה
"פסולה) בשלמא למ"ד לפי שאין בה היתר
לאכילה שפיר אלא למ"ד לפי שאין בה דין
ממון אמאי הרי מסיקה תחת תבשילו אלא
היתר אכילה כ"ע לא פליגי דבעינן כי פליגי
דין ממון מר סבר היתר אכילה בעינן דין
ממון לא בעינן ומר סבר דין ממון נמי בעינן
מאי בינייהו איכא בינייהו מעשר שני
שבירושלים אליבא דר' מאיר למ"ד לפי שאין
בה היתר אכילה הרי יש בה היתר אכילה
לפי מ"ד לפי שאין בה דין ממון מעשר שני
ממון גבוה הוא תסתיים דר' אסי דאמר לפי
שאין בה דין ממון דא"ר אסי "אתרוג של
מעשר שני לדברי ר' מאיר אין אדם יוצא בו
די חובתו כיו"ט לדברי חכמים אדם יוצא בו
די חובתו כיו"ט תסתיים גופא אמר ר' אסי
אתרוג של מעשר שני לדברי ר' מאיר א"ר
אדם יוצא בו די חובתו כיו"ט לדברי חכמים
אדם יוצא בו די חובתו כיו"ט "מצה של
מעשר שני לדברי ר' מאיר אין אדם יוצא
בה די חובתו כפסח לדברי חכמים "אדם
יוצא בה די חובתו כפסח "עיסה של מעשר
החלה לדברי חכמים "חייבת בחלה מתקף
ראשית ערסותיכם אתרוג נמי כתיב לכם
וצתכם אמר רבה כר שמואל ואיתימא רב
לחם כתיב הכא "לחם עוני וכתיב התם
והיה

הענין הזה יבא לידי ביטוי גם בפרשנות של פסוקים שונים, וכן גם בפרשנות של חז"ל ופוסקים.

לה.

ר"ה. דלא תימא מין ירק הוא מפני
רוחם שאינו גבוה כן פ' בקונטרס
מה ענים שפלים הם שיש להם חורמ
דאמרינן פ' בתרא דיומא (דף פא:
טז) כס פלפלי ציומא דכיפורי פטור

וּפְרִיחַ מִהֶרֶץ דְּלִפְלִין חִיבִין עֲבֵרְהָ
מִשְׁנֵי הָא דְּבִרְיִיחָא הָא נִישְׁתָּא
ס"ד כִּיּוֹן דְּסוּפּוֹ לִישָׁא אִפְּלִי
בְּרִיחָא וְדִמְתָּ וּמִנְהֵן דְּקִרָא דְּלִפְלִין
אִישְׁתָּא אֲחֵרִי וְדִמְתָּ מִתְּלָן דְּלִפְלִין
שְׁטַעס עָלָו וּפְרִיחַ זֶה כְּדֹאמֶר הָכָא
זֶה מִתְּלָן דְּלִפְלִין בְּשִׁילֵי פ' קמח
וְיֵצֵא (דף יג.) וְיִלֵּל אֲחֵרִי אֵין זֶה
הַיְדוּשׁ אִם הוּא חִיב עֲבֵרְהָ וּמִתְּלָן
זֶמֶן יֵרֵק הוּא מְדַחֲשִׁי כְּלֵאִם בְּכֵרֵס
דְּחֵקֵן בְּמִס' עֲבֵרְהָ (פ"ג מ"ו) וּמִימֵי
זֶה בְּרִישׁ פִּילָא (דף ג.) וּבְשִׁילֵי הַפְּרֵל
יִבְרִיחַ דָּף גֵּא. וְזֵס' מ' שְׁחִי לֹו חֲבִילִי
תְּחִלָּה שֶׁל כְּלָאִי הַכֶּסֶס:

לפי * שאין בו היתר אביה.
ורחמנא אמר לכס הרבוי
נכס בכל דרמי הנאמן ואף על גב
דנכס תרומה טעמי דרשני מ' צמ
מדיקין (עמ' דף טז.) מרדכי' לך
שלק מהא להסיקה מחת תבשילין מין
דנעמטתין ואכסרם הכא שייך לדרוש
לפי דמיה לגבי שריד הנאום כמו לה
לולב לנא שריד ציה אכלה ואת
גבי לולב של אשרה ושל עיר הגדחה
לפני (א.) להאן לך טעמא דרמיכת
שיעוריה תיפוק ליה מעוס דבשילין
לפי ממו דלפילי מול דלא חיש דבשילין

[illegible]

אֲתִּיאָה לָהֶם וְלָהֶם מִימָה בְּכָפֹר
 כֹּל שֶׁהָיָה (וּפְסָחִים דָּף ל"ה):
 מִלָּאן יוֹאֲחִין עַי מִנָּה צִטְבֵּל מִדְּרֹכֵי
 חֶלֶק חֲכָל עֲדֵי חֲמֵךְ שְׁנַעַת מִרְמִים
 חֲכָל עֲלֵי מִנֹּחַ יֵאָדָּה יֵאָדָּה
 עֲלֵיהֶם מִשּׁוֹם כֹּל חֲכָל צִטְבֵּל מִיִּפּוֹק
 יֵאָדָּה מִשּׁוֹם דְּרִעִין מִנָּה מִשְׁלֵם
 וְעִטְבֵּל לֹא חֲשִׁיב לִכֶּס כְּדִמְכּוּחַ הַכֹּס
 גִּיט אֲתִרְבּוֹ דִּעַל בִּיָּן לֹא פִלְגִי
 צִמֵּי שְׁמֵאֵי וְצִמֵּי חֶלֶק אֲלֵא בְּדִמְאֵי
 מִשְׁמֹשׁ דְּאֵי צִמֵּי מִפְקֵר לִיָּה לִנְכֻסֵּיהֶּ
 יִסְרִי עַי וְחֹזִי לֵי אֲלֵל צִטְבֵּל דְּרִעִי
 מִלָּאן יוֹאֲחִין עַי מִנָּה צִטְבֵּל דְּרִעִי

בהן ונכחי כי חנק ודמי נחמין שקט
אחריו

עין משפט
גד מצוה

א. מ'י' פ'ו מהל' לולב
ב. עוש'ע אר'ח ס'
ג. חנ'ה סע'י טו':
ד. ב' מ'י' פ'ה מהלכות
ה. לולב הלכה ב:
ו. ג' מ'י' פ'ו מהלכות
ז. מזה הלכה ח:
ח. ד' מ'י' פ'ו מהלכות
ט. ביכורים הלכה ד:

תורה אור השלם

[illegible]

דברים טז ג

דבינו חננאל (המסד)

[illegible][illegible]